

Balgtreds (Th. Nielsen), der kom ind paa Refusionspørgsmaalet. Det kunde ganske vist være en prægtig Indretning i visse Maader, og saa havde vi god Udsigt til at blive vort Overstud i Statskassen kvit, hvis vi kom ind paa Refusion i Anledning af forskjellige Jernbaneforager. Runderne Syderne faae refunderet, hvad de have haft af Udgifter, og Sjællænderne faae en Refusion istand for, hvad de have betalt formeget, og som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Balgtreds (Zauber) sagde, faae tilbage, hvad de have hørt for dyrt, kunde det jo ganske vist blive meget behageligt; men vi maatte da saa billigvis komme ind paa en Undersøgelse af det Spørgsmaal, om ikke Sjællænderne temmelig tidlig have kunnet kjøre paa Jernbane, medens man i Sylland noget sent er naaet dertil, og om dette, naar begge Dele bleve lagte i de forskjellige Vægtstaae, ikke maatte tages i Betragtning. Man vil indse, at det vilde blive temmelig betydelige Refusioner paa begge Sider. Men saa kunde vi maasse danne en Fond deraf, hvoraf vi kunde bygge de fremtidige Anlæg. Smidertid maa jeg dog tillade mig at yttre mig imod det hele Refusionspørgsmaal. Det forekommer mig, at der ikke er den mindste Himelighed i at reise dette Spørgsmaal. Det er dette, som jeg ønskede at sige, og jeg skal nu sige hvorfor. Det kan gjerne være, at der kan siges Noget imod, at den ene Landsdel har bidraget saa meget til Expropriation som f. Ex. Sylland, og at andre Landsdele have haft betydelige Omkostninger paa anden Maade; men jeg tror imidlertid, at man maa acceptere Lovgivningen, som den hidtil har været, og sige: Man har fundet det rigtig selv at bygge Jernbaner mod Bidrag fra Egnene i Sylland, men det er ikke nogen Grund til at gjøre dette paa Sjælland, hvor man kun har givet Rentegaranti. I Forbigaaende maa jeg sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Balgtreds (Zauber), at han har ingen Høie til at sige, at Rentegarantien ingen Betydning har haft. Nu kan det ærede Medlem sige dette; men jeg tror nok, at det ærede Medlem skal erkjende, at til at begynde med efter 1846 har denne Rentegaranti haft sin Betydning for de sjællandske Jernbaner, selv om den ikke har medført Offre for Staten. Den har altsaa tjent sit Diemed. Vagefter kan det være mindre klart, men der har været visse Nar, hvor den havde Betydning og altsaa kom til Gylbigheid. Det er et tilbagelagt Stadium, men Betydningen har den haft. Fordi man nu ikke trænger til den, er det jo ganske vist ingenlunde naturligt, at man glemmer, at den har haft sin Betydning, og det ærede Medlem skal ikke uimodsaagt, ialtsald af mig, faae Lov til at sige, at den ingen Betydning har haft. Jeg indbrømmer, at de jydsk-synske Baneanlæg ere tilveiebragte paa en for Egnene ret billig Maade.

Men man glemmer, at det er ikke ubetydelige Refusioner, der ere skete og ske igjennem Refusion af Expropriationsudgifterne med Halvdelen, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at selv om man kommer til en ny almindelig Regel, selv om det skulde være Ministerens Mening, at man herefter skulde komme til den Regel, at man ikke i den ene Landsdel skal bidrage til Expropriation, naar man ikke gjør det i den anden — og det kunde jeg finde ligesaa rimeligt som at indføre en ny Regel for Sjælland — antager jeg dog, at det maa staa fast, at de Refusioner, som hidtil lovmæssig ere vedtagne, skulle ske, og saavidt jeg veed, vil Sylland og Fyn endnu i en 20—30 Nar have at bære sine Refusioner. Jeg antager, at det vil gaa dermed, som det gif i sin Tid med Gjælden til Statskassen, at, hvad der saaldt paa Amtskommunerne, skal tilbagebetales af disse. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men denne Halvdel af Expropriationsudgifterne udgjør temmelig betydelige Summer. Disse fordeles med 1 Kr. aarlig pr. Td. Hartkorn paa Landet og tilsvarende i Byerne, og de maa være at tilbagebetales i Henshold til de Love, vi have vedtaget. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget Ønske om Refusion, men det, der til Dato lovlig maa siges at være gjældende, skal fremdeles gjælde. At det skulde eftergives, finder jeg ingen Grund til. Kommer man til en ny Regel, hvor man siger, at ingen af Landsdelene mere skal bidrage, finder jeg det fornuftigt og egentlig fornuftigere end at gaa over paa Sjælland og skaffe Ligheden tilveie ved at betinge samme Slags Bidrag der. Det er der ingen Grund til. Erkjender man, at Bidragene ere paalignede Sylland og Fyn væsentlig af Hensyn til Sjælland, kan man med større Høie sige, at, naar Forholdene ere blevne ens, skulle herefter Bidragene i Sylland bortfalde, end gaa hen og paaligne dem paa Sjælland. Forjaavdt er jeg enig i Principet, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Balgtreds (Th. Nielsen) i at kjøre det Hele tilbage i Gryden og sige, at nu skulle vi refunderer dem, hvad vi engang lovlig have paalagt dem at udrede. Ville vi sætte en Regel nu, maa den gjælde for Fremtiden og ikke anderledes.

Winther: Efterat nu Flere have yttret sig, ere nogle af de Bemærkninger, jeg havde tænkt at gjøre, blevne overflødige. Det, jeg endnu mener at maatte sige, er i Særdeleshed fremtalbt ved Yttringer fra to Medlemmer. Det ene af disse var det ærede Medlem fra Østherred (Rasmussen), som nu var glad over, at man kom til at tænke paa en Bane til Øniben. Det ærede Medlem var i sin Tid med til at forhindre, at den Plan, som blev forelagt for Thinget, blev bragt til Udførelse. Derfor han dengang havde